

K OCHRANĚ PROTI VYSOCE PŘESNÝM ZBRANÍM

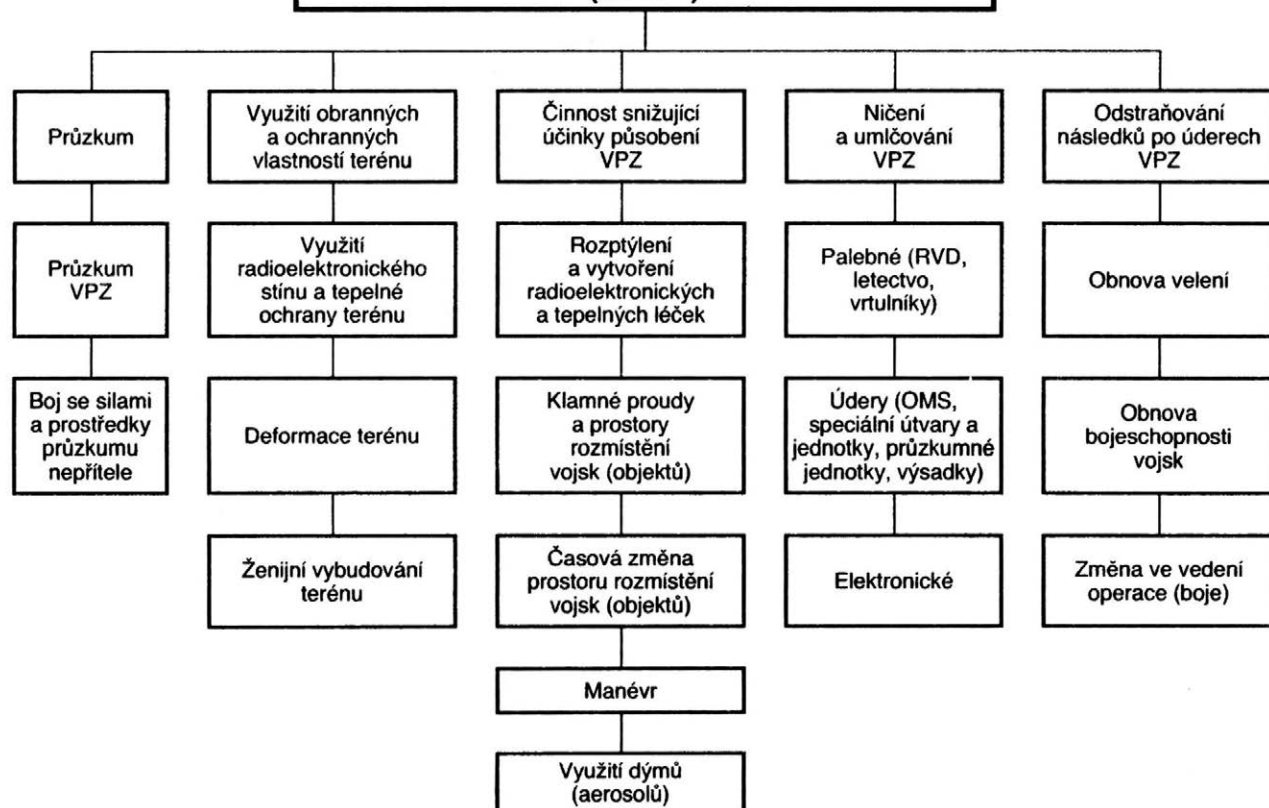
(Článek uveřejněný ve VM č. 4/1990)

Ve Vojenské mysli č. 4/1990 mě značně upoutal článek autorů podplukovníků Ing. Jaroslava Zeleného, CSc., Ing. Petra Škroba, CSc. a Ing. Jiřího Jankůje **K ochraně proti vysoce přesným zbraním**, který osobně považuji za velice podnětný a svojí informačně vzdělávací hodnotou je velmi užitečný pro výcvik štábů a vojsk právě v dané oblasti ochrany vojsk proti vysoce přesným zbraním (VPZ) nepřítele.

Domnívám se také, že doporučení, která autoři uvedli na straně 45 „**v zásadách a způsobech ochrany vlastních vojsk**“, by bylo vhodné doplnit některými poznatky, které ještě více zvýrazní nutnost přijímaných opatření a doporučení pro vlastní vojska v obraně. Jde například o vzdušný úder, který může být veden rojem stíhacích bombardovacích letounů vysoce přesnou zbraní Skeet (s 288 subnáboji) na plochu o poloměru úderu 400 až 500 metrů, což ve své podstatě představuje pásmo úplného vyřazení živé síly a bojové techniky jadernou zbraní ráže 0,1 kiloton (pro zajímavost poloměr vyřazení živé síly neutronovými zbraněmi činí 700 metrů).

Není tajemstvím, že již několik let je ve Spojených státech amerických vyvíjena další technická „novinka“ letecké výzbroje, která je určena k vedení úderů na pozemní cíle, je jí „**velmi rychlá řízená střela**“ HGR, která je schopna vyvinout rychlost větší než 5 400 km za hodinu. Tato střela (raketa) je poměrně malá, měří asi 1 metr, o hmotnosti menší než 25 kg. Její hlavičce neobsahuje žádné trhavinu a zničení obrněného cíle je uskutečněno výhradně kinetickou energií a kombinací velmi tvrdé čelní části a prstenci, kterými je obklopena. Stabilitu za letu získává díky aerodynamickému tvaru zadní části a rotaci (100 otáček za sekundu). Střela je řízena pomocí laserového paprsku. Vlastní navedení na cíl pomocí zářiče umožňuje současně útočit až na deset cílů samostatnými raketami naráz.

OCHRANA PROTI VYSOCE PŘESNÝM ZBRANÍM (OPVPZ)

Také bych dále rád podotkl, že ve svém článku měli autoři připomenout užití dýmů jako jedno z možných opatření, které sice patří k velmi starým metodám a prostředkům používaným v bojové činnosti, ale dosud ve Vojenské mysli právě v souvislosti s ochranou proti VPZ nepublikovaném, přesto však si myslím, velmi účinném za určitých předpokladů.

Vezmeme-li v úvahu, že dosah účinných úderů systémy VPZ je 200 km a více, lze vyvodit závěr, že možnosti prostorového působení těchto zbraňových systémů na taktické a operační úrovni jsou vlastně neomezené. Proto také objekty pro průzkum a zasazované údery při uskutečňování úkolů za různých taktických a operačních situací se mohou stát buď prvky prvního nebo druhého sledu operační sestavy.

Domnívám se, že cíli, na něž budou vedeny údery VPZ, budou především ty objekty, které jsou rozhodující pro bojeschopnost daného organizačního stupně (divize, armády), právě v době, která je nejpříznivější k jeho zničení nebo znebojeschopnění (tedy například: VS, SU, VPZ, tankové a motostřelecké útvary), a to za pochodu, v prostorech soustředění, v sestavě prvního nebo druhého sledu bojové nebo operační sestavy. Mohou to být také letiště, přistávací plochy, skupinové radioelektronické cíle, přepraviště, týlové útvary a zařízení atd.

Požadavek na zabezpečení dýmů např. v armádní obranné operaci je velmi rozsáhlý a při protiútočné operaci je nutné počítat se zadýmováním 4 až 6 objektů na ploše 50 km² (při plošném zadýmování) a v délce 40 km (přehradné zadýmování) v době trvání 0,5 až 1 hodiny; tuto dobu lze také označit jako nutnou pro jednorázové zadýmování k zabezpečení různých taktických a operačních úkolů.

Myslím však také, že zadýmování u objektů stacionárních, stálých by nebylo účinné, pokud by doba použití těchto prostředků (dýmů) nebyla 2 až 3krát delší, k tomu, aby byl nepřítel uveden do omylu.

Domnívám se, že by bylo vhodné tuto problematiku, ať již zadýmování, či použití jiných prostředků ochrany proti VPZ na stránkách Vojenské mysli publikovat podrobněji s využitím poznatků cizích armád i vlastních výzkumných a vědeckých center, jakými jsou například VA, tak podrobně co do zásad a metod použití takovým způsobem, jakým to učinili všichni tři autoři ve prospěch i velitelů nižších stupňů velení a řízení.

Podplukovník Ing. Jan Mestek